

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0146 van 4 juni 2013
in de zaak 1112/0294/SA/3/0262

In zake:

de vzw ■■■■■, met zetel te ■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Joost CALLEBAUT
kantoor houdende te 9300 AALST, Binnenstraat 39 b1

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle TOLLENAERE
kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkommende
partijen :*

1. de nv ■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Jan BOUCKAERT en Jennifer DUBRULLE
kantoor houdende te 1000 Brussel, Loksumstraat 25
waar woonplaats wordt gekozen

2. het college van burgemeester en schepenen van de **stad AALST**
3. de **stad AALST**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester
en schepenen

beide bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dirk VAN HEUVEN
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, President Kennedypark 6/24
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 20 december 2011, strekt tot de
schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke

stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen van 25 oktober 2011 waarbij onder voorwaarden aan de eerste tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een ondergrondse parking met 2 paviljoenen en de heraanleg van het bovenliggend plein.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 9 mei 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joost CALLEBAUT die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Veerle TOLLENAERE die verschijnt voor de verwerende partij, advocaten Jan BOUCKAERT en Jennifer DUBRULLE die verschijnen voor de eerste tussenkomende partij en advocaat Dirk VAN HEUVEN die verschijnt voor de tweede en derde tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

De nv [REDACTED] vraagt met een op 17 februari 2012 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 29 februari 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de eerste tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

2.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad AALST en de stad AALST, vertegenwoordigd door het college van burgemeester van schepenen, vragen met een op 17 februari 2012 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 29 februari 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tweede en derde tussenkomende partij

aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 30 maart 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een ondergrondse parking met 2 paviljoenen en de heraanleg van het bovenliggend plein”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, gelegen in woongebied. Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, *“Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst”*, dat werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2003.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het perceel is nabij drie panden gelegen die deel uitmaken van de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed. Het is eveneens gelegen in de nabijheid van het beschermd stadsgezicht ‘Keizersplein en Omgeving’.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 april 2011 tot en met 17 mei 2011, worden 17 bezwaarschriften ingediend, onder meer uitgaande van de verzoekende partij.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling archeologie, brengt op 19 april 2011 een gunstig advies uit.

De dienst Openbare Werken van de derde tussenkomende partij brengt op 21 april 2011 een gunstig advies uit.

De Gemeentelijke Commissie voor Ruimtelijke Ordening, brengt op 27 april 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De dienst Monumentenzorg van de derde tussenkomende partij brengt op 2 mei 2011 een gunstig advies uit.

De dienst Ruimtelijke Ordening-Planning van de derde tussenkomende partij brengt op 4 mei 2011 een gunstig advies uit.

De dienst Ruimtelijke Ordening-Mobiliteit van de derde tussenkomende partij brengt op 4 mei 2011 een gunstig advies uit.

Het departement Mobiliteit en Openbare Werken adviseert op 13 mei 2011 dat een aangevulde en betere studie zou worden opgesteld zodat de mobiliteitseffecten anno 2011 juist kunnen worden ingeschat.

De brandweer brengt op 19 mei 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De dienst Leefmilieu van de derde tussenkomende partij brengt op 16 augustus 2011 een gunstig advies uit.

De tweede tussenkomende partij verleent op 22 augustus 2011 het volgende gunstig advies:

“ ...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

Het goed betreft een plein in het centrum van Aalst, de [REDACTED], en de aanpalende goed uitgeruste gemeentewegen, allen deel uitmakend van het openbaar domein. Het plein met de huidige parking bestaat momenteel grotendeels uit steenslagverharding. De omgeving wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van in hoofdzaak gesloten bebouwing met meergezinswoningen en handelspanden.

De aanvraag beoogt het bouwen van een ondergrondse parking met 2 paviljoenen en de heraanleg van het bovenliggend plein.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag heeft betrekking op de heraanleg van de [REDACTED] door het bouwen van een ondergrondse parking met 317 parkeerplaatsen (305 standaard plaatsen en 12 'smart' plaatsen) verdeeld over 3 niveaus.

Het bovenliggende plein wordt heraangelegd door het hernieuwen en het verleggen van de rioleringen, de wegenis en de nutsleidingen, en door het oprichten van twee paviljoenen, namelijk een horecapaviljoen met een stadscafé en een stadswinkel met daarin de parkingfaciliteiten (trap, liften, automaten,...).

De in- en uitrit van de parking wordt voorzien aan de kant van de [REDACTED], onder het stadscafé. Het inrijdend verkeer wordt via de [REDACTED] naar de parking geleid en het uitrijdend verkeer rijdt weg richting de Boterstraat.

Het overige gedeelte van het plein wordt enkel toegankelijk gemaakt in functie van de circulatie voor de hulpdiensten, levering horeca en onderhoud van de stadspaleizen.

In het kader van de voorliggende aanvraag werd een mobiliteitsstudie opgemaakt, waarvan het rapport (MOBER) bij het dossier werd gevoegd. Het besluit van dit rapport houdt in dat het project geen significante effecten veroorzaakt in de omgeving.

Na deze werken blijft de [REDACTED] deel uitmaken van het openbaar domein. De aanvrager (Interparking) wordt evenwel concessiehouder voor een termijn volgens overeenkomst met de stad Aalst.

Het project maakt deel uit van een masterplan voor de site [REDACTED] dat op 24-06-2008 op de gemeenteraad werd goedgekeurd. De bovengrondse inrichting van het plein en de paviljoenen richten zich naar de architecturale voorstudie die werd gemaakt door het studiebureau HUB en gevoegd werd als een onderdeel bij het bestek/vergunningsdossier.

Het advies van de stedelijke dienst Ruimtelijke Ordening — sectie Planning van 04-05-2011 is bijgevolg gunstig.

Het advies van de stedelijke Brandweer van 19-05-2011 is voorwaardelijk gunstig. Het advies van de stedelijke dienst Mobiliteit van 04-05-2011 is gunstig aangezien de ingediende plannen in overeenstemming zijn met de gemaakte afspraken en de lastvoorwaarden vastgesteld in het bestek.

Uit het advies van de stedelijke dienst Monumentenzorg van 02-05-2011 blijkt dat de beoogde werken geen hinderlijke visuele gevolgen zullen hebben op het beschermde stadsgezicht 'Keizersplein en omgeving' (MB 23-10-1997) of op de panden die deel uitmaken van de vastgestelde Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed (VIOE).

Het advies van de stedelijke dienst Openbare Werken van 21-04-2011 is voorwaardelijk gunstig.

Het advies van de stedelijke dienst Leefmilieu m.b.t. de groenaanleg van 16-08-2011 is gunstig m.b.t. het rooien van de 2 aanwezige bomen.

Het advies van de Gecoro van 27-04-2011 herhaalt het advies van 08-01-2009 met een aantal opmerkingen over de functionele en de architecturale invulling van het centrale gebied uit het masterplan gelegen tussen het "bomenplein" en het "evenementenplein". Er wordt geadviseerd om meer bergruimtes (i.f.v. activiteiten in de gebouwen en op het evenementenplein), openbaar sanitair, de nodige technische ruimte en kleedruimte te voorzien in de op te richten bouwvolumes, en er worden vragen gesteld bij de onderhoudsvriendelijkheid van de gebruikte materialen bij mogelijk vandalisme en de algemene veiligheid en toegankelijkheid van de voetgangerszone.

De Gecoro stelt zich tevens vragen over de toegevoegde waarde van de paviljoenen en de architectuur ervan.

Zoals reeds aangehaald bij de bespreking van de bezwaarschriften betreft het hier een persoonlijke appreciatie van de beoogde gebouwen. De gebouwen maakten bovendien reeds deel uit van de hogergenoemde architecturale voorstudie en het hogergenoemde Masterplan voor de [REDACTED]. Hierbij werd de afweging gemaakt of de paviljoenen conform de principes van de goede ruimtelijke ordening zijn. Deze constructies hebben een eigentijdse architectuur, en sluiten nauw aan bij het masterplan en de architecturale voorstudie hieromtrent.

Onze dienst is tevens van oordeel dat bij het ontwerp voldoende rekening gehouden werd met de functionaliteit van de paviljoenen en met de functionaliteit van de open ruimte als "evenementenplein".

De overige opmerkingen in dit advies hebben betrekking op het feit dat de fietsenstalling niet overdekt is en de bereikbaarheid van het plein voor foorkramen en marktkramen.

I.v.m. de opmerkingen over de fietsenstalling en de bereikbaarheid van het plein voor foorkramen en marktkramen kan verwezen worden naar de bespreking van de ingediende bezwaarschriften naar aanleiding van het openbaar onderzoek, meerbepaald bezwaarschrift 11 en 13 (punt 6).

Het ontwerp is tevens volledig in overeenstemming met de bepalingen van de Vlaamse Stedenbouwkundige Verordening Toegankelijkheid.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, gehouden van 18-04-2011 tot en met 17-05-2011, werden 17 bezwaarschriften ingediend. Deze bezwaarschriften handelen hoofdzakelijk over het mobiliteitsaspect, de procedure van het openbaar onderzoek, de (milieu)hinder, en de functie en de architectuur van de paviljoenen. Deze bezwaarschriften zijn ongegrond gebleken of niet van stedenbouwkundige aard en dienen verworpen te worden.

De werken zijn van algemeen belang.

De voorgestelde werken doen geen afbreuk aan het stedenbouwkundig aspect van de omgeving en brengen het belang van de aanpalende percelen en het openbaar domein niet in het gedrang.

Aan het voorstel kan een gunstig advies verleend worden.

Watertoets

Wat betreft de watertoets dient vermeld dat het voorliggende project niet is gelegen in een effectief overstromingsgevoelig gebied, een recent overstroomd gebied of een risicozone voor overstromingen, en dat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen

schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, voor zoverre gekend. De aanvraag heeft de watertoets goed doorstaan.

Er wordt voldaan aan de bepalingen van de stedenbouwkundige verordening inzake de afvoer van hemelwater en afvalwater (GR van 04-09-2001, goedkeuring door de BD van 14-02-2002 en publicatie in het BS van 16-04-2002).

...

Algemene conclusie

Aan het voorstel kan een gunstig advies verleend worden.

Voorwaarden

- *Het advies van de stedelijke dienst Openbare Werken van 21-04-2011 en de stedenbouwkundige verordening inzake de afvoer van hemelwater en afvalwater (GR van 04-09-2001, goedkeuring door de BD van 14-02-2002 en publicatie in het BS van 16-04-2002) dient nageleefd te worden: het hemelwater van de paviljoenen dient maximaal hergebruikt te worden.*
- *De Vlaamse Stedenbouwkundige Verordening Toegankelijkheid (BVR van 05-06-2009) dient nageleefd te worden.*
- *Het advies van de stedelijke Brandweer van 19-05-2011 dient stipt nageleefd te worden.*

...”

Het departement Leefmilieu, Natuur en Energie, dienst MER, stelt op 7 oktober 2011 dat er onvoldoende informatie is om met zekerheid te kunnen zeggen dat er geen aanzienlijke milieueffecten zullen zijn.

Het departement Leefmilieu, Natuur en Energie, dienst MER, stelt op 21 oktober 2011 na ontvangst van bijkomende informatie dat de aanvraag, in combinatie met verkeerswijzigingen in de omgeving, een impact zal hebben op de luchtkwaliteit waarmee bij het toekomstig beleid rekening dient gehouden te worden.

De verwerende partij beslist op 25 oktober 2011 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Externe Adviezen

...

Op basis van het recente arrest van 24 maart 2011 van het Europees Hof van Justitie in de zaak C-435/09 België en de omzendbrief van 22 juli 2011 gepubliceerd in het staatsblad van 31 augustus 2011 die bepaald dat voor ‘Stadsontwikkelingsprojecten, met inbegrip van de bouw van winkelcentra en parkeerterreinen’ een screening van MER-plicht door de vergunningverlenende overheid nodig is, hebben we advies gevraagd aan het Departement Leefmilieu, Natuur- en Energiebeleid. Op 7/10/2011 ontvingen we hieromtrent hun advies. In dit advies wordt gesteld dat het project valt onder het toepassingsgebied van de omzendbrief.

‘Er zijn geen aanzienlijke effecten te verwachten op het beschermd stadsgezicht Keizersplein en omgeving’ of op panden die deel uitmaken van het Bouwkundig Erfgoed. Evenmin zijn er aanzienlijke effecten te verwachten voor het aspect water, aangezien het voorgenomen project niet gelegen is in een effectief overstromingsgevoelig gebied, een recent overstroomd gebied of een risicozone voor overstromingen.

Uit de beschikbare documenten, meer bepaald het MOBER, had men onvoldoende gegevens om een juiste inschatting te doen van de mobiliteitseffecten en sloot men zich

aan bij het advies van MOW van 13/12/2010. Echter na aanvulling van het bijkomend stuk rondom de mobiliteitsaspecten werd een aanvullend advies toegevoegd waarin op basis van het ontbrekende luik van de mobiliteitseffecten het volgende werd gesteld. 'Uit het MOBER en de nota opgemaakt in functie van het overleg met MOW blijkt dat er geen aanzienlijke mobiliteitseffecten te verwachten zijn t.g.v. het voorgenomen project. De impact op de luchtkwaliteit wordt bepaald door een combinatie van maatregelen en acties die zich situeren op een hoger schaalniveau dan 1 project en in het bijzonder de maatregelen en acties die voortvloeien uit de verdere uitwerking van het mobiliteitsbeleid. Het is onmogelijk om de exacte bijdrage van elke wijziging op zich toe te wijzen aangezien het net een combinatie van wijzigingen is die de verkeerscirculatie bepaalt en op deze manier eveneens de wijziging in uitstoot. Deze leemte in kennis kan op dit moment niet ingevuld worden, ook niet door het opstellen van een MER'.

Als adviserende instantie wordt ten aanzien van de impact op de luchtkwaliteit daarom geadviseerd om bij de uitwerking van het verdere beleid en de daaruit voortvloeiende acties daarmee rekening te houden en op deze manier de impact van maatregelen op niveau van het beleid af te toetsen.

Op basis van dit advies concluderen we dat de opmaak van een MER niet opportuun is.

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

...

De mobiliteitsimpact werd verder bestudeerd aan de hand van bijgevoegde MOBER en op basis van later bilateraal overleg, extra toegevoegde stukken. Hieruit kan geconcludeerd worden dat het project geen significante effecten veroorzaakt in de omgeving en dus de ruimtelijke draagkracht niet verder schaadt. De [REDACTED] parking draagt slechts in geringe mate bij tot een verhoging van het aantal plaatsen (slechts 37 plaatsen) in vergelijking met de situatie voor de heraanleg van het [REDACTED] en de [REDACTED]. De bundeling van de parkeerplaatsen op 1 centrale plaats zal aanleiding geven tot minder zoekverkeer in vergelijking met verspreid parkeren, wat dus eveneens een verbeterde situatie is.

...

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, gehouden van 18-04-2011 tot en met 17-05-2011 werden 17 bezwaarschriften ingediend. Deze bezwaarschriften handelen hoofdzakelijk over het mobiliteitsaspect, de procedure van het openbaar onderzoek, de (milieu)hinder, en de functie en de architectuur van de paviljoenen. Deze bezwaarschriften zijn ongegrond gebleken of niet van stedenbouwkundige aard en dienen verworpen te worden.

Algemene Conclusie

De aanvraag is voor vergunning vatbaar.

BIJGEVOLG WORDT OP 25 OKTOBER 2011 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° volgende voorwaarden op te volgen:

- Het advies van de stedelijke dienst Openbare Werken van 21 april 2011 en de stedenbouwkundige verordening inzake de afvoer van hemelwater en afvalwater (...) dient nageleefd te worden: het hemelwater van de paviljoenen dient maximaal hergebruikt te worden.

- *De Vlaamse Stedenbouwkundige Verordening Toegankelijkheid van 5 juni 2009 dient nageleefd te worden.*
- *Het advies van de stedelijke Brandweer van 19 mei 2011 dient stipt nageleefd te worden*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

De heren [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED] hebben met een aangetekende zending van 21 december 2011 een beroep ingesteld dat strekt tot de schorsing en vernietiging van de bestreden beslissing. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1112/0322/SA/3/0276.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende en de tussenkomende partijen betwisten het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de verwerende en de tussenkomende partijen slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer vastgesteld moet worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

De bestreden stedenbouwkundige vergunning is onmiddellijk uitvoerbaar. Het blijkt ook dat het de bedoeling is om zo snel mogelijk over te gaan tot de bouw van de parking. De bouw van de parking op de betreffende plaats is voornamelijk bedoeld voor kortparkeren en zal heel wat bijkomend verkeer met zich meebrengen met lawaaihinder en luchtverontreiniging tot gevolg. De [REDACTED] betreft in de eerste plaats een woonomgeving in het hart van de stad. Daarnaast maakt de [REDACTED], als uitgangsbuurt en plaats om te verpozen, ook deel uit van de leefomgeving van de inwoners uit een zeer ruime omgeving. De hinder die ontstaat ingevolge de parking heeft een negatieve invloed

op de leefkwaliteit zowel van de directe omwonenden als van de verpozende burger uit een ruimere omgeving.

De vzw [REDACTED] komt op voor de collectieve belangen van deze inwoners zoals in haar statuten uitdrukkelijk is voorzien.

Het is algemeen erkend dat de uitstoot van het verkeer (fijn stof) en het lawaai niet verenigbaar is met een gezonde leefomgeving, reden ook waarom in vete steden een beleid wordt gevoerd om het autoverkeer zoveel mogelijk te weren uit de stadskern. Ook in Aalst werd de afgelopen jaren dergelijk beleid gevoerd. Met het vergunnen van de voormelde parking in het hart van de stad wordt de klok echter teruggedraaid. De winst inzake leefkwaliteit die in de afgelopen jaren werd gerealiseerd dreigt op die wijze verloren te gaan. Bovendien wordt de kans gemist om die leefkwaliteit, die op vandaag nog steeds te wensen over laat, verder te verbeteren door het autoverkeer verder uit de stadskern terug te dringen. Dat de leefkwaliteit zeker in de onmiddellijke omgeving van plaatsen met veel autoverkeer nog steeds te wensen over laat is algemeen erkend en manifesteert zich doordat de Europese normen dienaangaande in Vlaanderen nog steeds veelvuldig worden overschreden.

Voor Aalst zijn er weliswaar geen concrete gegevens voorhanden maar er is ook geen enkele aanwijzing laat staat zekerheid, dat het in Aalst anders zou zijn dan in de rest van Vlaanderen.

In ieder geval dient het effect van de parking op zich in ogenschouw te worden genomen en niet het zogezegd netto-verlies aan leefkwaliteit door vergelijking met een historische (en inmiddels achterhaalde) slechtere (en ook niet aanvaardbare) toestand.

Het gaat om een parking van ruim 300 plaatsen bedoeld voor kortparkeren. Met een parkeertijd van één uur betekent dat tot 600 voertuigen en voertuigenbewegingen per uur op 10 per minuut. Het gaat dus niet over een verwaarloosbare invloed van zgn. 37 bijkomende parkeerplaatsen zoals in het bestreden besluit wordt gesteld. Daarbij probeert men de impact van de parking te minimaliseren door aan te voeren dat in de afgelopen jaren in een wijde omgeving een aantal parkeerplaatsen werden geschrapt. Het beleid dat daarbij werd gevoerd was er echter één om de stadskern opnieuw veel meer leefbaar te maken en de normen dienaangaande beter te respecteren. Bovendien is het bij gebrek aan gegevens ook niet duidelijk of de huidige kwaliteit voldoet aan de dienaangaande geldende normen. En zelfs als het zo zou zijn dat een aantal parkeerplaatsen die vroeger verloren gingen nu terug worden gecompenseerd, kan men niet voorbij dat de impact van al die parkeerplaatsen die vroeger over een veel ruimer gebied was verspreid (het [REDACTED] ligt op enkele honderden meters van de [REDACTED]) nu op één plaats wordt geconcentreerd. Zeker inzake uitlaatgassen en fijn stof is dat aspect niet te verwaarlozen bvb. in perioden van (zomer- en winter-)smog.

Eenmaal de parking gebouwd is zal, gelet op de investeringen en de werken die daarmee samengaan, dit nadeel ook niet kunnen worden hersteld. Het is bovendien de bedoeling van de private investeerder om deze investering zo snel mogelijk terug te verdienen en bijgevolg om de parking zo intens mogelijk te gebruiken. Op die wijze zal een beleid worden gevoerd om de gemiddelde parkeertijd zo kort mogelijk te houden en zoveel mogelijk verkeer aan te trekken. Ook ten nadele van parkeren buiten de stad, bvb. op de grote parking aan de Keizershallen, waarvan de capaciteit ook zal worden verminderd om op die wijze meer verkeer naar de binnenstad te kanaliseren.

Volgens MIRA-T 2007 gaan er in Vlaanderen gemiddeld ongeveer 10 gezonde levensmaanden, zowel vervroegde sterfte als verlies aan levenskwaliteit door ziekte, verloren bij levenslange blootstelling aan de huidige PM10- en PM2,5-concentraties.

Ouderen, kinderen en zieken zullen meer gezonde levensjaren verliezen. PM10 neemt ongeveer 60% van de verloren gezonde levensjaren ten gevolge van milieufactoren voor zijn rekening. De negatieve impact van de concentratie van zoveel verkeer op één plaats te midden van een gebied met een hoge bevolkingsdichtheid en een vnl. woon- en verblijfsfunctie, waar zeer veel mensen teven, eten, wonen, slapen, verpozen, ... en het nadeel dat daarbij ontstaat voor de omwonenden, meer bepaald de schade aan hun gezondheid, is bijgevolg ernstig en niet te herstellen.

Verzoekende partij getuigt daarbij ook van een voldoende belang. De voormelde schade betreft vooreerst schade aan de leefomgeving en de gezondheid van haar leden die ze vertegenwoordigt.

Ten tweede werd aan verzoekende partij bij wet dergelijke belang toegekend. De vzw [REDACTED] voldoet immers aan de wettelijke criteria op basis waarvan aan verenigingen zonder winstgevend doel die de bescherming van het leefmilieu tot doel hebben, een vorderingsrecht inzake de bescherming van het leefmilieu wordt toegekend (wet van 12 januari 1993). Een vorderingsrecht dat ze ook al in het verleden met succes heeft gebruikt. Het begrip 'leefmilieu' dient hierbij ruim geïnterpreteerd te worden zodanig dat daaronder dienen begrepen alle materies die tot doel hebben het leefklimaat van de mens en zijn natuurlijke omgeving te optimaliseren. Ook inbreuken op de wetgeving ruimtelijke ordening vatten onder het begrip 'leefmilieu'.

De combinatie van de milieuschade die ontstaat en het vorderingsrecht dat bij wet aan de verzoekende partij is toegekend om de staking van die schade te bekomen geven volledig invulling aan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zoals bedoeld in de betreffende bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De decretale bepalingen leggen ook geen concrete voorwaarden op inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Nogmaals te benadrukken is dat het hier gaat over een vergunning die rechtstreeks uitvoerbaar is en waarvan de tenuitvoerlegging schade aan het milieu tot gevolg heeft. Er kan bijgevolg geen parallel worden getrokken met de rechtspraak van de Raad van State inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel die betrekking heeft op besluiten die niet rechtstreeks uitvoerbaar zijn en geen onmiddellijk schade aan het milieu tot het gevolg hebben.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“...

13. De verzoekende partij stelt dat de stedenbouwkundige vergunning onmiddellijk uitvoerbaar is en dat de hinder die ontstaat ingevolge de parking een negatieve invloed heeft op de leefkwaliteit zowel van de directe omwonenden als van de verpozende burger uit een zeer ruimere omgeving.

Zij voert geen eigen persoonlijk en concreet nadeel aan.

Zoals hoger reeds bleek bij de uiteenzetting van het belang treedt de verzoekende partij op voor de individuele belangen van haar leden. Het valt niet in te zien hoe zij op basis daarvan haar ernstig nadeel kan steunen.

Een ernstig nadeel kan evenmin gebaseerd zijn op beweerdelijke nadelen voor de verpozende burger uit de zeer ruime omgeving. Dergelijk nadeel kan op geen enkele manier ooit tot een schorsing op verzoek van de verzoekende partij leiden, gelet op het absoluut gebrek aan persoonlijk nadeel in hoofde van haarzelf.

14. Het is volgens de verzoekende partij algemeen erkend dat de uitstoot van het verkeer en lawaai niet verenigbaar is met een gezonde leefomgeving en dat in Vlaanderen de

Europese normen veelvuldig worden overschreden. Zij geeft vervolgens toe dat er voor Aalst geen concrete gegevens voorhanden zijn, maar is wel van mening dat de winst inzake leefkwaliteit die de afgelopen jaren werd gerealiseerd, dreigt verloren te gaan.

Aangezien er geen concrete gegevens voor Aalst worden aangevoerd (maar zelfs ook niet over het Vlaamse Gewest in het algemeen) en de verzoekende partij ook geen enkele aanzet daartoe geeft, kan het niet ernstig worden voorgehouden dat de leefkwaliteit van de directe omwonenden zal verslechteren en al helemaal niet in welke mate dit dan precies zou zijn.

Er wordt enkel algemeen verwezen naar een negatieve impact van concentratie van verkeer op één plaats in een bevolkt gebied, zonder dat dit op enige wijze geconcretiseerd wordt naar het vergunde project toe. Evenmin wordt er vergeleken met of vertrokken van de bestaande situatie. Uit de stukken blijkt nochtans duidelijk dat er geen significante wijziging van het aantal parkeerplaatsen zal plaatsvinden (in vergelijking met de situatie voor de heraanleg van de [REDACTED] en de [REDACTED]), zodat dergelijke absoluut niet geconcretiseerde melding van een beweerd nadeel niet kan worden aanvaard.

Het aangevoerde nadeel kan geenszins als ernstig worden beschouwd.

15. De verzoekende partij tracht wel een beperkte berekening te maken, zich baserend op het feit dat de private investeerder er alles aan zal doen om de parking zo intens mogelijk te gebruiken en dus de gemiddelde parkeertijd zou kort mogelijk te houden en zoveel mogelijk verkeer aan te trekken om zo de investering zo snel mogelijk terug te verdienen.

Dat de investeerder alles zal doen om de parking te laten gebruiken, lijkt logisch.

Dat hij zou aansturen op een zo kort mogelijke parkeertijd, is absoluut hypothetisch en bovendien helemaal niet correct. Het is niet omdat het een parking voor kortparkeren is, dat wordt getracht de parkeertijd "zo kort mogelijk" te houden.

Doorgaans is in een parking voor kortparkeren, het tarief voor lang parkeren beduidend hoger, zodat de redenering over het zo snel mogelijk terugverdienen van de investering helemaal niet opgaat.

De berekeningen die de verzoekende partij maakt, nl. 600 voertuigen en voertuigbewegingen per uur of 10 per minuut, is daarenboven nergens op gebaseerd. In de Mober wordt als worst case scenario melding gemaakt van maximaal 250 voertuigen per uur.

De verzoekende partij kan niet in concreto de aard en de omvang van een persoonlijk ernstig nadeel aantonen.

Er wordt bovendien ook hier helemaal geen rekening gehouden met de bestaande situatie, terwijl voor de beoordeling van het ernstig nadeel toch rekening moet worden gehouden met het verschil dat de nieuwe situatie zal meebrengen ten opzichte van de bestaande situatie.

16. Naast een ernstig nadeel moet ook worden aangetoond dat dit nadeel moeilijk te herstellen is, in het geval uiteindelijk tot de vernietiging zou worden besloten.

De verzoekende partij voert aan dat het nadeel niet zal kunnen worden hersteld, gelet op de werken en de investeringen die ermee gepaard gaan. Dit is absoluut niet concreet en kan dus niet volstaan om het moeilijk te herstellen ernstig karakter aan te duiden.

Het nadeel blijkt enkel uit het gebruik van de parking voort te vloeien. Vanaf het ogenblik dat de parking niet meer wordt gebruikt, houdt het aangevoerde nadeel op.

17. De verzoekende partij toont geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan.

...

3.

De eerste tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

" ...

Weerlegging

(...)

Afwezigheid van enig ernstig nadeel

40. Voorafgaandelijk meent verzoekster tot tussenkomst dat er geen sprake is van een nadeel. Indien men de hinder veroorzaakt door de exploitatie van de parking vergelijkt met de huidige parkeersituatie op de [REDACTED] dient besloten te worden dat het [REDACTED]-project onmiskenbaar een positieve invloed heeft op luchtverontreiniging en mogelijke lawaaihinder. Bovengrondse parkeerplaatsen genereren heel wat zoekverkeer terwijl de ondergrondse parking het verkeer beter stuurt en dus positieve milieueffecten met zich meebrengt. Ook inzake geluidshinder zal de reeds bestaande bovengrondse parking slechter scoren in vergelijking met het [REDACTED]-project. Komt daarbij dat de [REDACTED] zelf zal worden ingericht als een plaats waar het aangenaam toeven is, terwijl het thans verwaarloosd is en er aldaar bovengronds wordt geparkeerd.

Indien er een nadeel zou zijn is dit onvoldoende precies en in concreto geadstrueerd

41. Ten eerste dient verzoekende partij het nadeel zeer precies en in concreto te adstrueren. Verzoekende partij baseert zich, om de ernst van het door haar geleden nadeel te staven, op een statistiek in het MIRA-T 2007 Indicatorrapport. Deze cijfers zijn achterhaald. Bovendien wordt de aard en de omvang van de schade die verzoekende partij zal lijden niet meegegeven. Er wordt geen actuele informatie meegedeeld betreffende de fijn stofwaarden aan de [REDACTED] of in Aalst. De studie waar verzoekende partij zich op baseert is van algemene strekking, met als toepassingsgebied heel Vlaanderen, en gebaseerd op gegevens uit 2004. Uit deze studie volgt de hypothetische vaststelling dat fijn stof niveaus op de [REDACTED] te Aalst catastrofale waarden zou aannemen. Er is een duidelijke discrepantie tussen de voorliggende studie en de gedane gevolgtrekkingen. Verzoekende partij slaagt er verder ook niet in om een verband tussen ondergrondse parkings en fijn stof aan te tonen. Deze vage, algemene en niet onderbouwde informatie leidt tot ernstige hiaten in de bewijsvoering. Bijgevolg wordt er geen bewijs geleverd dat er sprake is van een MTHEN.

42. Bovendien ondermijnt verzoekende partij haar zaak door geen enkel stuk voor te leggen. Zelfs het rapport waar ze naar verwijst, wordt niet voorgelegd. Zij reikt dan ook geenszins voldoende concrete en precieze gegevens aan die staven dat het [REDACTED]-project zal leiden tot ernstige lawaaihinder en luchtverontreiniging. Aan Uw Raad worden dan ook onvoldoende gegevens voorgelegd opdat zij het MTHEN zou kunnen beoordelen. Het nadeel is niet ernstig.

Rechtspraak i.v.m. geluidshinder voortkomend uit een bestaande activiteit (...)

44. Mutadis mutandis bovenstaand arrest is het aan-en afrijden van auto's een reeds bestaande activiteit. Voordien was er reeds een bovengrondse parking die nu ondergronds verhuist (wat tal van voordelen met zich meebrengt) en beperkt uitgebreid wordt om de parkeerplaatsen die aldus in de stad worden opgeheven, te compenseren. Er wordt ook niet aangetoond dat de geluidshinder groter zal zijn dan op heden.

Rechtspraak i.v.m. tolerantie van 'bepaalde nadelen, inherent aan het wonen in de stad'

45. Bovendien hebben Uw Raad en de Raad van State eveneens arresten geveld waarbij werd vastgesteld dat omwonenden bepaalde nadelen, die inherent zijn aan het wonen in een druk deel van de stad, dienen te tolereren. De aanleg van een ondergrondse parking in het centrum van de stad dient als een onderdeel van het stadsleven aanvaard te worden. Bovendien is het aan de verzoekende partij om aan te tonen dat de ruimtelijke hinder de grens van het toelaatbare zou overschrijden. Verzoekende partij beweert veel, maar bewijst niets.

Onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing

46. *Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan of moet veroorzaakt worden door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden administratieve rechtshandeling. Het is vaste rechtspraak van de Raad van State dat er een rechtstreeks oorzakelijk verband dient te bestaan tussen de bestreden beslissing en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Wanneer het nadeel te wijten is aan andere beslissingen of andere factoren is niet aan de voorwaarde voldaan.*

47. *Zo stelt Uw Raad in RvVb S/2010/0005: (...)*

48. *In de huidige zaak zal het aangevoerde nadeel (zgn. "vermindering van de luchtkwaliteit en milieuvervuiling") het gevolg te zijn van de exploitatie van het parkeergebouw wat op basis van de rechtspraak van Uw Raad eerder te maken heeft met de exploitatie dan met de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning.*

49. *Besluit. Uw Raad wordt verzocht om vast te stellen dat verzoekende partij geen nadeel leidt. Bovendien kan enkel besloten worden dat het aangevoerde nadeel niet voldoende en in concreto onderbouwd werd in het verzoekschrift. Er werden bijvoorbeeld geen stukken voorgelegd om deze bewering te staven. Eveneens, dient men in de stad normale stadsomgevingsfactoren te aanvaarden als een deel van het stadsleven, zeker in het geval, zoals in casu, dat er ter plaatse reeds een bovengrondse parking was. Verzoekende partij heeft op generlei wijze aangetoond dat de ruimtelijke hinder de grens van het toelaatbare zou overschrijden. Ten slotte betwist verzoekster tot tussenkomst dat het MTHEN voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning.*

Besluit: het betoog van verzoekende partij kwalificeert niet als MTHEN.

...

4.

De tweede en derde tussenkomende partij voegen nog het volgende toe:

“ ...

35. Geen MTHEN enkel op basis van de Milieustakingsvorderingswet.

Volgens verzoekende partij zou zij over een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, gelet op "haar" specifieke wettelijke vorderingsrecht inzake milieustakingsprocedures.

Verzoekende partij gaat nogal kort door de bocht. Indien men deze stelling zou volgen zou dit betekenen dat iedere leefmilieuvereniging over een MTHEN beschikt, wanneer er milieuschade dreigt te worden veroorzaakt.

Zulks is uiteraard niet het geval.

De Raad van State overwoog in een arrest van 4 augustus 2005 het volgende: (...)

Het bestaan van een persoonlijk vorderingsrecht voor de geowne rechtbanken volstaat niet om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen voor de administratieve beroepsrechter.

36. Geen persoonlijk nadeel.

Verzoekende partij toont niet aan dat er in haar hoofd een concreet MTHEN bestaat.

Er kan onmogelijk worden aangenomen dat verzoekende partij persoonlijk hinder of leed zal ondervinden door de uitvoering van de bestreden beslissing.

Verzoekende partij zeker niet aan dat de uitvoering van de bestreden beslissing haar activiteiten en doelstellingen ernstig in het gedrang zal brengen.

In dat verband kan worden verwezen naar de bespreking van de onontvankelijkheid van de vordering van verzoekende partij waarin reeds is aangevoerd dat het activiteitenveld van de vereniging van verzoekende partij dermate ruim omschreven is, dat het ondenkbaar is dat zij haar bestaansreden zou verliezen of zelfs maar in haar activiteiten

zou geschaad worden wegens de uitvoering van de bestreden stedenbouwkundige vergunning.

37. Geen rechtstreeks nadeel.

Er is meer. Verzoekende partij ent haar belang kennelijk op het belang van haar leden (aangezien zij geen persoonlijke hinder kan lijden). Zij stelt letterlijk in haar verzoekschrift: (...)

Het belang van een vereniging dat samenvalt met het persoonlijk belang van de leden van de vereniging is onvoldoende om een MTHEN te ondersteunen.

In dat verband kan worden verwezen naar de vaststaande rechtspraak van uw Raad' die stelt dat het collectief belang waarvoor de vereniging opkomt, niet de optelsom mag zijn van de individuele belangen van haar leden.

Louter in dit opzicht kan het MTHEN niet worden aangenomen.

38. Ondergeschikt. Er moet wel degelijk rekening worden gehouden met de bestaande toestand bij de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de stelling van verzoekende partij dat het effect van de parking niet kan vergeleken worden met het zogezegde "netto-verlies aan leefkwaliteit door vergelijking met een historische (en inmiddels achterhaalde) slechtere (en ook niet aanvaardbare) toestand" helemaal niet kan worden aangenomen.

Het is evident dat wanneer men een nadeel beweert te lijden, dit nadeel afgetoetst wordt ten overstaan van de bestaande situatie. De Raad van State stelt in een arrest van 27 oktober 2006 onomwonden: "Bij de beoordeling van het MTHEN moet rekening worden gehouden met de reeds bestaande toestand."

Aldus moet de vergunde ondergrondse parking vergeleken worden met de — stoffige, ongemarkeerde, chaotische — parkeer gelegenheid zoals ze bestond ten tijde van de inleiding van het verzoekschrift."

De [REDACTED] was een niet-aangelegde, weinig verharde parking. Er waren geen parkeermarkeringen, noch rotatiemarkering aangebracht, wat aanleiding gaf tot zoekverkeer. Dergelijk zoekverkeer leidt tot onnodige rijbewegingen en bijgevolg tot de ontwikkeling van fijn stof.

Verzoekende partij toont niet aan dat de nieuwe parking met parkeerverwijssysteem meer parkeerbewegingen en/of meer hinder (in het bijzonder meer fijn stof) zou veroorzaken dan de vorige situatie. Zij voert met andere woorden een louter hypothetisch nadeel aan. Zulks is manifest onvoldoende om een MTHEN te verantwoorden.

39. Eveneens ondergeschikt. Geen bewezen nadeel.

Niet in het minst moet worden beklemtoond dat verzoekende partij helemaal geen wetenschappelijke bewijzen naar voren brengt die aantonen dat er effectief sprake zou zijn van een verslechting van de bestaande leefomgeving door de ondergrondse parking in vergelijking met de vorige toestand.

Verzoekende partij geeft onomwonden toe dat "er voor Aalst weliswaar geen concrete gegevens voorhanden zijn." Daarmee doelt zij dan op de fijnstofproblematiek. Het hoeft geen betoog dat enkel om deze reden het MTHEN niet afdoende wordt bewezen. Er is sprake van een louter hypothetisch nadeel.

Statutair ageert de vzw [REDACTED] ter behartiging van natuurwaarden.

Dat deze in casu ernstig bedreigd worden, wordt in het geheel niet aannemelijk gemaakt. Er worden door verzoekende partij helemaal geen wetenschappelijke data aangereikt waaruit moeilijk te herstellen gezondsheids- of welzijnsrisico's zouden moeten blijken.

40. Nog steeds ondergeschikt. Geen ernstig nadeel. Aalst is geen hotspot inzake fijn stof.

Er is meer. Verzoekende partij kán helemaal geen gegevens voorleggen die aantonen dat de hoeveelheden fijn stof op het Aalsterse grondgebied zorgwekkend zouden zijn, omdat Aalst helemaal niet gekend is als "hotspotzone voor fijn stof."

Onderstaande gegevens van de VMM spreken boekdelen: (...)

Aalst wordt overeenkomstig de bovenstaande gegevens niet aangeduid als een problematische zone.

Ook volgens de gegevens van IRCEL ligt Aalst niet in een hotspotzone (integendeel): (...)

Het is algemeen bekend dat de Vlaamse gevarenzones voor fijn stof gelegen zijn in Roeselare (havengebied), Zuid-West-Vlaanderen (textielnijverheid), Gent (havengebied), Antwerpen (havengebied) en Ruisbroek (stuk 14).

Er zijn geen significante gezondheidsrisico's qua fijn stof in Aalst.

41. Nog steeds ondergeschikt. Geen ernstig nadeel. Geen extra fijn stof of geluid door de ondergrondse parking.

***Fijn stof** is een amalgaam van in de lucht zwevende deeltjes kleiner dan 10 micrometer. Fijn stof bestaat aldus uit deeltjes van verschillende grootte, herkomst en chemische samenstelling.*

Geen bewijs. Verzoekende partij laat na enige concrete indicatie te geven van de te verwachten depositie van fijn stof in de omgeving, ze geeft ook niet aan in welke mate de verwezenlijking van haar doelstellingen onmogelijk zou worden ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Het nadeel dat de verzoekende partij ziet in "emissie van fijn stof" is bijgevolg, bij gebrek aan zekere en vaststaande gegevens hierover, een hypothetisch nadeel en kan derhalve bezwaarlijk in dezen in aanmerking worden genomen.

Geen hyperconcentratie van fijn stof. Verzoekende partij zich niet beklagen over een "hyperconcentratie" van fijn stof, in het bijzonder omdat deze concentraties zeer relatief zijn (de andere parkeergelegenheden bevinden zich op amper enkele tientallen meters). Verzoekende partij lijkt er trouwens ten onrechte van uit te gaan dat het supprimeren van bestaande parkeerplaatsen in de onmiddellijke omgeving en deze samenbrengen op een bepaalde plaats, tot een hogere punctuele concentratie leidt van fijn stof. Dit heeft geen wetenschappelijke grondslag: fijn stof verplaatst zich immers zeer snel en de verkeersbewegingen naar de ondergrondse parkeerplaatsen gebeuren natuurlijk gradueel. En zelfs al is er een "hyperconcentratie", blijft het bewijs uit dat zulks "hypernadelige" gevolgen heeft voor de buurtbewoners in vergelijking met de vorige toestand.

Tenslotte nog dit. Verzoekende partij heeft een algemene doelstelling, hetgeen impliceert dat het verminderen van het fijn stof elders een gegeven is waarmee rekening moet worden gehouden.

Naar eigen zeggen van verzoekende partij zal het immers "beter" zijn voor een aantal mensen die met minder fijn stof zouden geconfronteerd worden dankzij de nieuwe parking, mensen die verzoekende partij ook vertegenwoordigt. Dit argument strijdt met de eigen statutaire doelstellingen van verzoekende partij en is ontoelaatbaar.

Meer ondergeschikt. Hoger is reeds beklemtoond dat de [REDACTED] vóór de bestreden beslissing een bijzonder stoffige bedoening is. De auto's die de [REDACTED] opreden, deden het stof opwaaien. Er was veel nodeloos zoekverkeer. Alle verkeersbewegingen gebeurden bovengronds. De aanleg van de [REDACTED] zal net voorkomen dat stof zal opwaaien en dus minder fijn stof genereren. Bovendien laat het ondergronds brengen van een parking een controle toe van de emissie van fijn stof geproduceerd door het zoekverkeer ten gevolge van het parkeergebeuren en dit door filtering en ventilatie van de uitgaande lucht. De fijnstofsituatie verbetert zodoende, ondanks de lichte toename van het aantal parkeerplaatsen. Het tegendeel wordt alvast niet bewezen. Er is aldus geen sprake van enig nadeel in hoofde van verzoekende partij.

Hetzelfde geldt ook voor de **geluidssituatie**. Ten eerste rijden de auto's niet langer op een grintverharding na de aanleg van de ondergrondse parking. Ten tweede is er minder zoekverkeer. Ten derde zijn er heel wat verkeersbewegingen die ondergronds (en dus onhoorbaar) zullen gebeuren. Ten vierde wordt er niet langer geparkeerd tot vlak tegen de woonhuizen, zoals voordien.

42. Nog steeds ondergeschikt. Geen MTHEN door toegenomen verkeerscirculatie of door bouwwerken.

Er worden door verzoekende partij geen bewijzen aangevoerd terzake de effecten van de "toegenomen" verkeersdruk en de "onherroepelijkheid" van de bouwwerken ondersteunen.

Jazeker, er zijn meer parkeerplaatsen, maar zal daardoor het verkeer satureren? Het bestaande zoekverkeer zal immers grotendeels wegvallen. Uit de verkeerstudie van Interparking blijkt dat de parking mobiliteitstechnisch aanvaardbaar is.

Jazeker, er wordt gebouwd, maar de vorige toestand was aldus verzoekende partij zelf "onaanvaardbaar", hetgeen betekent dat bouwwerken — bovengronds of ondergronds — hoe dan ook onvermijdelijk waren.

Dat geen herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat meer mogelijk zou zijn, is een gratuite en onbewezen bewering. Dat geen tijdige uitspraak ten gronde tussen zou komen evenzeer. Dat de bouw van een onzichtbare ondergrondse parking een moeilijk te herstellen (zicht)nadeel zou opleveren voor een vereniging zonder winstoogmerk evenzeer.

43. Besluit. Verzoekende partij toont geen MTHEN aan.

De vordering tot schorsing dient minstens te worden afgewezen als onontvankelijk, minstens ongegrond.

Niet in het minst moet worden benadrukt dat verzoekende partij haar belang volledig construeert rond de exploitatie van de ondergrondse parking... terwijl het voorwerp van de bestreden beslissing de bouw van een ondergrondse parking is.

44. Ondergeschikt. Belangenafweging. Tussenkomen partij vraagt ondergeschikt dat uw Raad een belangenafweging uitvoert. In dat verband moet worden beklemtoond dat de beweerdelijke schadelijke effecten die worden aangevoerd door verzoekende partij (die helemaal niet worden bewezen), niet opwegen tegen het voordeel van het uitvoeren van de bestreden beslissing.

Het hoeft immers geen betoog dat de bestaande situatie van de [REDACTED] dermate dramatisch is, dat een ingrijpen om de situatie te verbeteren zich aandringt. Verzoekende partij geeft dit ten andere zélf toe (pagina 5 verzoekschrift tot nietigverklaring).

De vergunde handelingen overschrijden de ruimtelijke draagkracht en de goede ruimtelijke ordening helemaal niet.

Het door de verzoekende partij bekomen voordeel van een eventuele schorsing van de bestreden beslissing, weegt niet op tegen de nadelen die zullen worden veroorzaakt door de eventuele schorsing.

De werkzaamheden zijn momenteel aan de gang. Ze zullen in verder gevorderd stadium zijn op het ogenblik van de beoordeling van de schorsingsverzoek. Indien de werken dan zou worden stilgelegd, dan zal de situatie nog minder aanvaardbaar zijn dan de situatie die verzoekende partij wenst bestendigd te zien.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad bevolen zou kunnen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

2.

De verzoekende partij stelt dat de aanleg van de ondergrondse parking de concentratie aan fijn stof zal doen toenemen en dat schade aan het leefmilieu en lawaaihinder onvermijdelijk zullen zijn. De verzoekende partij benadrukt dat de [REDACTED] op dit moment een woonomgeving, uitgangsbuurt en “plaats om te verpozen” is maar lijkt hierbij voorbij te gaan aan het feit dat er zich momenteel op deze plaats reeds een zeer druk gefrequenteerde bovengrondse parking bevindt.

De verzoekende partij verzuimt in het licht van deze vaststelling dan ook aan te tonen in welke mate de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de bestaande situatie bijkomend nefast zal beïnvloeden zodat niet zonder meer kan aangenomen worden dat er daadwerkelijk sprake is van een nadeel dat de voor de schorsing vereiste ernst vertoont.

Bijkomend stelt de Raad vast dat de uiteenzetting van de verzoekende partij een al te algemene en weinig concrete inslag heeft en in die zin het niveau van de loutere veronderstelling nauwelijks overstijgt. Dit blijkt des te meer nu vastgesteld moet worden dat de verzoekende partij in gebreke blijft om haar beweringen te staven met de nodige relevante stukken.

3.

De Raad wenst ten overvloede op te merken dat bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van een vernietigingsprocedure alleen een persoonlijk belang in aanmerking kan worden genomen. *A fortiori* moet worden aangenomen dat in het kader van een procedure tot schorsing de verzoekende partij zich alleen kan beroepen op dat moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat haar persoonlijk berokkend kan worden. Dit betekent concreet dat de verzoekende partij zich niet zonder meer kan beroepen op een nadeel dat derden, i.e. haar leden, ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zouden kunnen ondervinden.

In zoverre de verzoekende partij in haar verzoekschrift uitdrukkelijk stelt dat “*de voormelde schade vooreerst schade [betreft] aan de leefomgeving en de gezondheid van haar leden die ze vertegenwoordigt*” is de Raad van oordeel dat de ingeroepen nadelen onvoldoende persoonlijk zijn aangezien ze niet meer lijken te zijn dan de loutere optelsom van de nadelen die (sommige van) haar leden menen te zullen leiden en bijgevolg niet, minstens onvoldoende, in relatie staan

tot het collectief belang dat de verzoekende partij overeenkomstig haar statutaire doelstellingen wordt verondersteld na te streven.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen en maakt dat een onderzoek van het mogelijk moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen niet aan de orde is.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0294/SA/1/0262.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 4 juni 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER